Лист Основне школе „Свети Сава“ Београд

Маштарије

година V * број 14 * фебруар 2020.

Јавни час „Кад порастем, бићу“

Јавни час - Пројекат„Кад порастем, бићу"

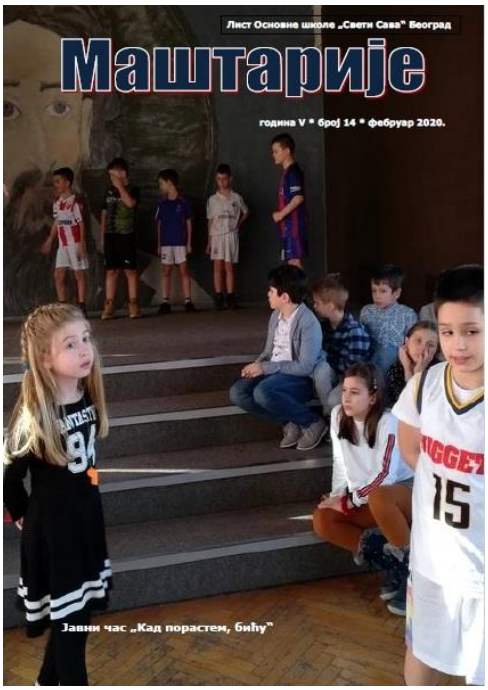

Школски лист *Маштарије*
Основна школа „Свети Сава” Београд

Драги читаоци,

Четрнаести број школског листа *Маштарије* је посвећен активностима из првог полугодишта школске 2019/2020. године.

У првом делу представљамо дешавања у школи у децембру 2019. и јануара 2020. године – ту су прилози о манифестацији Базар пазар и прослави Светог Саве.

Други део овог броја је посвећен активностима неколико школских пројеката.

Издвајамо прилог о пројекту „Кад порастем, бићу“ који је реализован са ученицима II_4 у новембру и децембру 2019. и јануару 2020.

Рубрика *Ученици – стваралоци* представља литерарне и ликовне радове ученика. Ту су поетски радови ученика првог разреда и састави на неколико тема старијих ђака. Доносимо и неколико прича из књиге ученика III_2 под називом „Причам ти причу“.

Читајте и уживајте!

Редакција

Главни уредник
Слађана Галушка

Редакција
Ивана Милошевић
Вера Храстински
Наталија Мићић
Весна Зец
Драгана Томанић
Светлана Ленаси
Марија Илић
Биљана Буловић Марић
Оливера Филиповић
Ана Стојановић
Ивана Смиљковић Чевизовић

Сарадници
Уна Марковић II_4
Миљана Вулевић II_4
Катарина Цветковић II_4
Стеван Живић II_4
Наталија Пајић II_4
Дуња Костић II_4
Вељко Ковачевић III_4
Елена Миленковић III_2
Ема Бјелиш III_2
Сава Стојановић III_2

Лектор
Драгана Јањић

Технички уредник
Слађана Галушка

Директор
Јована Миленковић

Адреса редакције
ОШ „Свети Сава”
Београд, Николаја Краснова 8

Садржај

Дешавања
Базар пазар
4 Припреме
7 Припреме у IV_5
10 Меке књиге
11 Одржан Базар пазар
12 Базар пазар у II_4

Пројекти

15 Прослава Светог Саве

17 Жанрови у музици у 20. веку

18 Прослава Божића и Нове године

19 Кад порастем, бићу
27 Јавни час

Ученици стваралоци
30 Литерарни и ликовни радови ученика
37 Причам ти причу

Базар пазар

Припреме

Ученици свих разреда су израђивали необичне и разноврсне предмета и припремали се за Базар пазар.

Ученици III_2 су на часу ликовне културе 4. децембра 2019. правили необичне слике које ће продавати на Базар - пазару.

Они су уз песму и у креативој атмосфери сликали на дрвету зимске пејзаже.

Богата машта на нашим теглама

За ученике IV_2 организована је радионица „Богата машта на нашим теглама" на часу ликовне културе 15. новембра 2019.

Ђаци су украшавали акрилним бојама тегле које ће сигурно наћи место у на полицама нечијег шпајза.

Ивана Глумац

Радионица са родитељима

Наставница Весна Зец је организовала ликовну радионицу за ђаке I5 и њихове родитеље, 5. децембра 2019.

Родитељи су добили позив за долазак уз молбу да донесу потребан материјал за рад, као и идеју шта би са својим дететом у школи могли да направе за Базар пазар.

Они су се одазвали позиву са жељом да са својим дететом учествују у радионици, као и да се упознају са осталим родитељима и ђацима.

Резултат заједничког рада је велики број рукотворина које су деца продавала на Базару.

Весна Зец

Прваци и четвртаци

Наставница Светлана Ленаси је организовала креативну радионицу за ученике I_4 и њихове родитеље, 13. децембра 2019. Деца и родитељи су у веселој атмосфери правили разноразне предмете и припремали се за Базар – пазар.

Ученици IV_1 су на часу ликовне културе 13. децембра 2019. правили луткице од чарапа и пиринча, честитке, украсе за јелку... Атмосфера на часу је била весела и радна, ученици су сарађивали, делили материјал и алате и резултати активности су били одлични.

Светлана Ленаси и Марија Илић

Припреме у IV_5

Хемија и сапуни

Учитељица Наталија Мићић је организовала час на ком су ученици научили како се праве сапуни. Јасна Босанац, мама једног ученика, професор хемије, демонстрирала је процес прављења сапуна. Сапуни су на природној бази, глицерински и са више етеричних уља. Добијени су природни производи прелепих боја и још лепших мириса.

Ликовна радионица

За ученике IV_5 и њихове родитеље учитељица је организовала ликовну радионицу. Родитељи су донели потребне материјале да би реализовали своје идеје са ученицима. Сви заједно су на креативан начин направили велики број разноврсних производа.

Техника и технологија и декупаж

На часу ликовне културе наставник технике и технологије Драган Андрић је упознао ученике са предметом Техника и технологија који ће имати у петом разреду.

Уследила је радионица на којој су ђаци украшавали саксије за цвеће декупаж техником. Ученици су научили како да на забаван и лак начин украсе предмете лепљењем салвета и премазивањем лаком.

Наталија Мићић

Меке књиге

Корице и странице меке књиге су направљене од меке тканине, а свака страна захтева да се на њој нешто ради. Мека књига подстиче децу на акцију и игру.

О меким књигама које су правили ученици III_4 пише један ученик.

Меке књиге

Ученици III_4 имали су креативну замисао и са пуно љубави и пажње смо је остварили – тихе књиге су наше дело. Прво смо сазнали да тихе књиге могу побољшати вештине (од одвезивања пертли до брања воћа) и моторику. Тихе књиге се праве од материјала као што је текстил, филц, разне врсте тканина, тако да су безбедне.

Нашу замисао није било лако спровести у дело. Много тимског и ручног рада је уткано у тихе књиге. У изради је учествовало пуно људи: од нас ђака, преко родитеља до учитељица. Радили смо два месеца уочи Базара-пазара. На сваком часу ликовног и слободних активности смо се бавили израдом тихих књига: сецкали смо, лепили, спајали, шили. Нама је било најлепше када је све спроведено у дело и изложено на новогодишњем Базару у школи. И још нешто, продали смо свих пет књига!

Вељко Ковачевић III_4

Одржан Базар пазар

Традиционална манифестација Базар пазар одржана је у нашој школи 16. децембра 2019. На манифестацији су учествовали ученици млађих и старијих разреда уз присуство учитеља и одељењских старешина.

На штандовима могли сте се послужити укусним колачима, лизалицама, палачинкама, али и купити предивне украсе, привеске, наруквице. Највећу пажњу привлачили су они са новогодишњим мотивима и украсима.

Базар пазар је радостан догађај, како за посетиоце – родитеље, баке и деке, тако и за ђаке – учеснике и организаторе јер позива на дружење развијајући предузетнички дух у новогодишњој атмосфери.

Свако одељење ће зарађени новац потрошити на свој начин: у хуманитарне сврхе, одлазак у позориште, биоскоп или на излет...

Ана Стојановић

Базар пазар у II4

Припреме

Припреме за Базар – пазар у II4 су почеле на ликовној радионици „Мој новогодишњи украс‟, 4. децембра 2019. године.

Ученици су правили украсе за јелку и украшавали јелку у својој учионици.

Ученик Фађа Грујић је нацртао честитку за Нову годину и она је послужила за честитку постављену на сајту школе.

Базар пазар

Колачиће, играчкице, сокове и још много других ствари продавали смо на базару. На нашем штанду било је и необично тесто које је привукло велику пажњу публике. Док неко помера ово тесто, оно је тврдо, а ако мирује, постане течно. За 50 динара могли сте да пробате ову магију.

Тара, Каћа, Јана Б. и Уна продавале су колачиће и честитке по школи и зарадиле доста новца. Наш председник Фећа Грујић је чувао зарађени новац.

Захваљујем другарима и учитељицама Ивани и Милици на дивном доживљају који је обележио 2019. годину.

Миљана Вулевић II4

На базару сам чувао новац од продаје у каси. Помагали су ми Уна и Душан Бачковић. Миљана је донела густин и воду за експеримент који су посетиоци могли сами да испробају. Била је гужва. Лимунада се брзо продала. На тезги је било много попси колача, који су се највише продавали, као и кексићи. Девојчице из одељења су ишле по школи са колачићима и продавале их. Тари је најбоље ишла продаја. Базар пазар се лепо завршио. Каса се напунила - зарадили смо 25000 динара.

Фећа Грујић II4

Прослава Светог Саве

Савиндан је традиционално обележен 27. јануара. Прослава је започела одласком ученика и наставника на литургију у Храм Светог Саве и настављена је свечаним часовима које су одељењске старешине одржале у својим одељењима.

Свечана приредба отпочела је „Химном Светом Сави" и славским обредом резања колача. Након тога директорка школе Јована Миленковић поздравила је госте, родитеље, ученике и наставнике пожелевши им срећну славу.

Причу о путевима до самосталности наше цркве и 800 година аутокефалности говорио је Вукашин Стојановић, ученик VII_4. Приредба је обухватала музички, хорски и рецитаторски део. У хору су учествовали ученици од петог до осмог разреда, док су ученици IV_3 говорили о животу и делу Светог Саве почев од његове младости до кобног историјског тренутка када су његове мошти спаљене на Врачару. О правом и суштинском начину живљења Свети Сава је оставио траг у Жичкој беседи, коју је говорио Лазар Живојиновић, ученик VII_1. Песмом „Ово је Србија" свечана академија је завршена. Ученици, водитељи програма, поздравили су госте и захвалили наставницима и ученицима који су припремали приредбу.

Ана Стојановић

Пројекти

Жанрови у музици 20. века

Пројекат „Жанрови у музици 20. века" су у децембру 2019. реализовале са ученицима VI_2 наставнице Биљана Буловић Марић, Мариана Станимировић и Бојана Весковић. Током пројекта одржана су по четири часа музичке културе, енглеског језика и информатике и рачунарства. Ученици су добили задатке које су решавали самостално или по групама. Прикупљали су информације потребне за израду задатака из књига, са интернета и из разговора са наставницима и родитељима. Упознали су се са жанровима музике 20. века, писали кратке текстове на српском и енглеском језику у вези са појединим писцима и композиторима, као и познатим певачима и музичким групама 20. века. Израдили су препеве неколико песама, научили текстове и певали песме на два језика. Продукти пројекта су презентовани на јавном часу 24. децембра 2019. у свечаној сали школе. Часу су присуствовали ученици III_2, IV_3 и VII_1, наставнице Вера Храстински, Снежана Бали, Александра Бошковић и Горица Ивановић, директор школе, помоћник директора и педагог школе. Ученици VI_2 су говорили о музици 20. века, певали и рецитовали стихове познатих аутора, као што су Дарко Краљић, Џорџ Гершвин и Пол Макартни, а посебан део био је посвећен филмској музици. Гост часа је била ученица III_2 Соња Голубовић која је извела композцију „Хај-хо" из Дизнијевог цртаног филма „Снежана и седам патуљака".

У овом распеваном и полетном часу уживали су извођачи и публика. Да је час био успешан гледаоци су показали аплаузима и узвицима „Браво, браво!"

Биљана Буловић Марић

Прослава Божића и Нове године

Часови пројектне наставе „Прослава Божића и Нове године" организовали су са ученицима петог разреда наставници Предраг Младеновић, Јелена Вукичевић-Радоичић, Оливера Филиповић, Марина Луковић, Наташа Томић, Јасминка Ристић, Драган Андрић, Владо Марјан и Биљана Буловић Марић током децембра 2019. године. Повезани су садржаји више предмета – веронауке, руског, француског и енглеског језика, технике и технологије, историје и музичке културе.

Циљ пројекта је: Упознавање културе, традиције и обичаја хришћанских народа, неговање националне баштине и развијање позитивног односа према другим културама као и развијање међупредметних компетенција.

Ученици су прикупљали информације за решавање задатака из различитих извора, анализирали их и систематизовали кроз презентације, правили су паное у вези са обичајима у прослављању празника и израдили су новогодишње честитке.

Активности су презентоване на јавном часу одржаном 27. децембра 2019. у свечаној сали пред ученицима четвртог, петог и седмог разреда и њиховим наставницима. После презентације одржан је квиз за публику, а за тачан одговор награда је била честитка и чоколадица. Ученицима је било веома занимљиво, то их је подстакло да пажљиво слушају и освоје лепе награде.

У вредновању ученици петог разреда су оценили часове пројектне наставе успешним јер су се дружили, сарађивали, истраживали и проналазили занимљиве прилоге у вези са темом.

Оливера Филиповић

Кад порастем бићу

Пројекат су са ученицима II4 реализовале наставница Ивана Милошевић и библиотекарка Слађана Галушка у новембру и децембру 2019. и јануару 2020. Током пројекта обрађена је тема „Занимања људи" кроз садржај више предмета – Пројектне наставе, Света око нас, Српског језика, Ликовне културе, Музичке културе, Физичког васпитања, Енглеског језика, Грађанског васпитања и Слободних активности. Ученици су имали разноврсне задатке у вези са темом и проналазили су информације потребне за решавање задатака у разноврсним изворима (штампани и дигитални извори и људи различитих професија). Учили су о различитим пословима и размишљали о занимањима којима би волели да се баве и били су веома креативни у изради задатака.

Пројекат је представљен у дигиталној форми на посебним странама у оквиру одељењског часописа, као и током два јавна часа, једног за остале ученике другог разреда и другог за родитеље.

За презентацију активности и резултата пројекта (ђачких радова), наставник и библиотекар су користили Wix веб страну https://carolijevragolije.wixsite.com/mysite.

Разговор са родитељима

Пет родитеља је потврдило да ће доћи у школу и да ће представити своја занимања, те су ученици смишљали питања у вези са следећим занимањима: фармацеут, архитекта, пилот, професор на факултету, директор грађевинске фирме. Ученици су се дружили са родитељима 20. и 27. новембра 2019.

Питања су послужили да се направе и три видео записа интервјуа, који су постављени на веб страни пројекта.

Посета родитеља

Пре пар дана су родитељи мојих другара дошли у наше одељење, да причају о својим занимањима.

Дошао је војни пилот, архитекта, фармацеут, професор на факултету за бродоградњу и директор грађевинских послова.

Војни пилот нам је причао где је путовао, на којој највишој висини је летео, колика је највећа брзина авиона, коју униформу носе војни пилоти и да човек који носи наочаре може да управља авионом.

Архитекта нам је рекао да овај посао укључује и математику да би могао да израчуна колико зграда треба да буде висока, да је посао тежак, али веома креативан и да је неопходно лепо да цртамо уколико желимо да будемо архитекте.

Фармацеуткиња је причала о томе како се лекови добијају у лабораторији. Рекла је да на Фармацеутском факултету мора много да се учи и да је најбољи лек за срећу загрљај, лепа реч и љубав.

Професор на факултету за бродоградњу нам је показао слику брода који је толико велики да на себи носи мањи град. Тај брод има биоскоп, оперу и хотел. Рекао је да постоји брод који изгледа као Титаник.

Директор грађевинских послова надгледа радове на градилишту и раднике како раде на градилиштима. То није исти посао који обавља архитекта. Моје питање је било да ли су некада радници његове грађевинске фирме радили на изградњи еколошке зграде и добила сам потврдан одговор.

На мене је најјачи утисак оставио професор бродоградње кад је показао слику брода који изгледа као да је из снова.

Катарина Цветковић II4

Посета родитеља

Када су прва три родитеља (фармацеут, војни пилот и архитекта) дошли у нашу учионицу, сви смо били узбуђени и имали смо много питања да им поставимо.

Мирко В. је војни пилот. Причао нам је о својој младости и о авионима, о униформи пилота, али и о томе како је бити пилот. Он пилотира и штити домовину.

Бојана је фармацеут. Она нам је причала шта ради на свом послу и о томе како је интересантно бити фармацеут. Фрамацеути проучавају и праве лекове, а ако раде у апотеци, издају људима лекове на рецепт.

Иван је архитекта. Он је имао занимљиве одговоре на наша питања. Архитекта црта планове кућа и зграда. Рекао нам је да за посао архитекте није довољно само да се лепо црта, већ треба бити и добар математичар и имати осећај за простор.

Након недељу дана дошла су још два родитеља: директор грађевинске фирме и професор на факултету за бродоградњу.

Мирко С. је директор грађевинске фирме. Његов посао се састоји од тога да по нацртима архитекте прави зграде и куће са својим радницима.

Игор је професор на факултету за бродоградњу. Он предаје студентима и учи их како се праве бродови. Причао нам је о врстама водних превозних средстава. Посебно ми се свидело што нам је дао информације које нисмо знали о бродовима.

Уживали смо у времену проведеном са овим родитељима и захвални смо им што су издвојили своје време да нас упознају са својим професијама.

Миљана Вулевић II4

Сваки посао је важан

На часовима одељењског старешине (у оквиру теме Професионална оријентација) ученици су разговарали о занимањима својих родитеља и запослених у школи, као и о професијама људи који раде у предузећима и продавницама у околини школе или у крају у ком живе. Говорећи о важности различитих послова разумели су да је сваки посао вредан и користан за друштво. Посебно им је била интересантна прича у вези са тим колико је важно да човек воли посао који ради. Закључили су да човек треба да воли свој посао јер га онда ради са лакоћом и воли да иде на посао о ако схвати да не воли свој посао, онда треба да га промени.

Ученици су разговарали са наставницом и библиотекарком о томе да ли је сваки посао важан и како треба бирати посао и писали су и на те теме.

Сваки посао је важан на свој начин – без зубара зуби не би били бели, а без мајстора ништа не би било поправљено.

Важно је радити, јер тада постајемо паметни.
Кад људи не раде, они су несрећни.

Сваки посао је важан и сви су корисни јер помажу
да нам живот буде лакши.

Најважније је да радимо посао који волимо јер смо онда срећни.

Много је лакше живети ако радиш, него ако не радиш.

Без комичара и вицева свет би био тужан.
Лекари лече тело, а музичари душу.

Кад порастем, бићу...

У оквиру пројекта ученици су писали текст и цртали на тему „Кад порастем, бићу...“

Након тога су имали задатак да напишу састав на тему „Мој узор“ и опишу особу која се бави њиховим будућим занимањем.

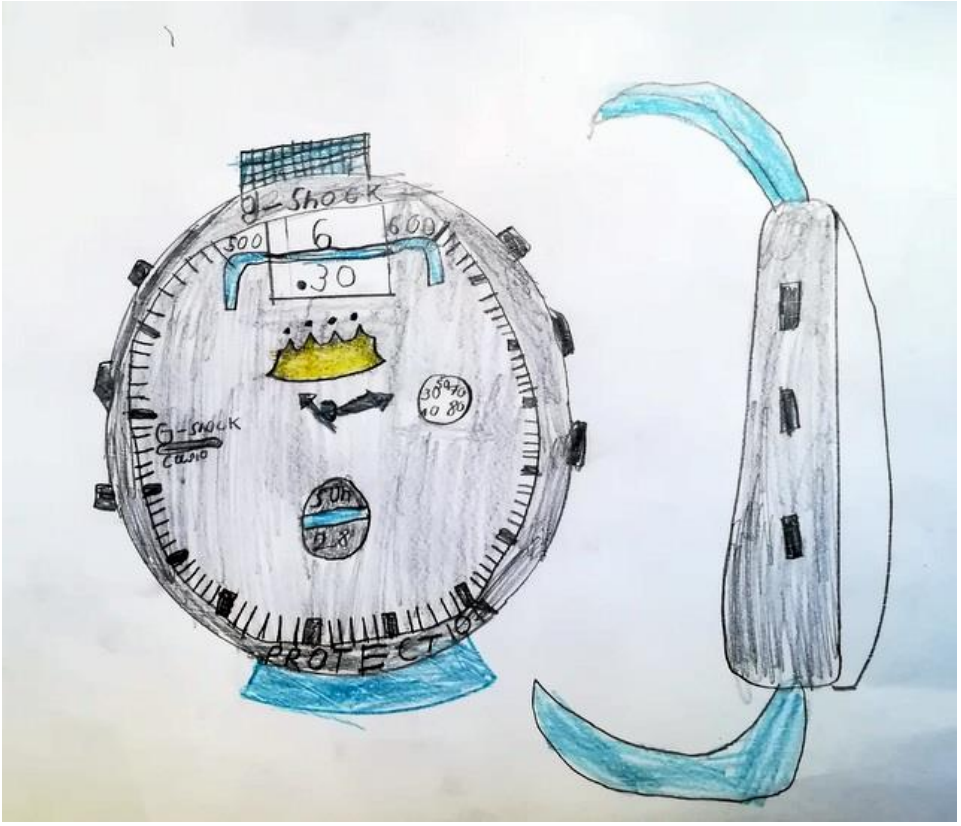

Кад порастем, бићу...

Кад порастем бићу стоматолог. Стоматолог лечи зубе и уста. Носи белу униформу, а на устима маску. Има посебну столицу за пацијенте и инструменте за лечење зуба.

Стоматолог помаже људима да излече болесне зубе и он је заслужан за леп осмех.

Желим да будем стоматолог зато што је моја мама стоматолог. Волим ово занимање и то се неће променити. Не плашим се одласка зубару, нити поправљања зуба, као што се неки моји вршњаци плаше.

Замишљам како једног дана са мамом радим у нашој заједничкој ординацији.

Мој узор

Мој узор је моја мама Нада. Она је стоматолог. Носи бели мантил, маску и рукавице.

Стоматолози су стручни људи који лече болести зуба и уста. Кад вас заболи зуб, стоматолог ће вам дати лек и поправити зуб.

Више пута сам гледала маму како људима лечи зубе. Увек је љубазна и пажљива са свима. Желим да кад порастем, обављам овај посао добро као моја мама. Маму јако радује моја жеља да постанем стоматолог.

Наталија Пајић II₄

Кад порастем, бићу

Моје жеље о томе шта ћу бити кад порастем су се стално мењале. Некада сам волела да будем певачица, куварица, докторка или спортисткиња.

Сада желим да постанем манекенка. То ми се допада зато што волим моду, разне фризуре и шешире. Посебно су ми омиљене хаљине и волим да их носим сваки дан.

Моја жеља за сада је ова, а надам се да ћу када порастем одабрати право занимање за себе.

Мој узор

То је једна манекенка по имену Ирена Шајк. Она има 33 године. Веома је лепа. Има смеђу косу и зелене очи. Висока је и згодна.

Не познајем је, али сам прочитала да је рођена у Русији и да је почела да се бави манекенством са 17 година.

Она је једна од најлепших жена на свету и веома је успешна у свом послу. Посебно ми се свиђа њена хуманост и што помаже људима којима је помоћ потребна.

Она је мој узор зато што је лепа, племенита, упорна и борбена.

Уна Марковић II₄

Кад порастем, бићу

Прошлог месеца сам ишао са мамом код зубара. Мама се плашила, па сам одлучио да јој правим друштво.

Зубар је поправио зуб који је маму болео, па је из ординације изашла срећна. Посматрао сам шта зубар ради и одлучио сам да и ја постанем стоматолог.

Стоматолог носи рукавице и маску, а пацијент седи у зубарској столици. Зуби се поправљају разним справама и бушилицама. Мислим да је овај посао племенит и захтеван.

Да би неко постао стоматолог, неопходно је да заврши факултет. Посао стоматолога је важан јер он води рачуна о сваком лепом осмеху.

Мој узор

Желим да пишем о чики који је мој комшија и живи и ради у нашој згради. Зове се Предраг, а надимак му је Пеца. Он је зубар.

Стално га виђам у белом мантилу. Из његове ординације допире мирис који се мени много свиђа. Једном сам са мамом ишао код Пеце и он ми је показао зубарске алате. Био је насмејан и љубазан. Чика Пеца има ћерку Лану, па је добар са децом. Често је озбиљан јер размишља о лечењу зуба.

Када ми је гледао зубе и проверавао јесу ли здрави, схватио сам да је његов позив племенит. Пожелео сам да и ја постанем зубар зато што је тај посао занимљив.

Стеван Живић II₄

Кад порастем, бићу

Као и сва деца често размишљам шта ћу бити кад порастем. То се у мојој глави стално мења.

Од треће године идем на балет и замишљам како сам позната балерина и како играм на великој сцени. Одрасле чујем како говоре да балерине рано заврше каријеру и да треба још нека школа да се заврши уз то. Све друго што смислим да бих могла да будем кад порастем, брзо ме прође.

Планирам да савладам мађионичарске трикове, а до тада ко зна? Можда будем и славна модна креаторка!

Мој узор

Мој узор је наставница балета из студија „Разиграно стопало". Има дугу косу, увек је насмејана, драга и пуна љубави. Она је балерина. Када спремамо наступ, стрпљиво нас враћа да поновимо тачку, док све добро не савладамо. Разуме нас и труди се на нам што једноставније објасни и најтеже покрете.

Када изведемо успешно наступ, увек нас награди бонбонама. Изабрала сам ту особу зато што желим да постанем као она, па чак и боља.

Дуња Костић II₄

Кад порастем бићу

Желела бих кад порастем да будем научница. Желела бих да радим разне експерименте и да истражујем бактерије.

Замишљам себе као добитницу Нобелове награде. За мене наука значи лепота памети и истраживања нових ствари на овом свету, па бих зато волела да се бавим хемијом, физиком и математиком.

Мој узор

Мој узор је познати научник Никола Тесла. Он је имао кратку косу и бркове. Био је паметан и племенит човек. Он је био упоран и визионар. Без његових проналазака не бисмо могли да замислимо свет. Био је скроман, а данас му се сви диве. Наука је била његов живот. Мама ми је нашла емисију о Тесли коју сам одгледала и која ми се много допала.

Схватила сам да ћу бити научница зато што добијам све петице.

Катарина Цветковић II₄

Кад порастем бићу

Кад у животу човека дође време да треба да одлучи којим занимањем жели да се бави, мора да буде паметан јер ће то читавог живота радити, па би било лепо да то занимање воли и да ужива у свом раду.

Ја бих волела да постанем војни пилот кад порастем зато што су војни пилоти храбри, одани и живот би дали за своју отаџбину. Желим да упишем Војну академију и на њој да прођем разне авантуре и мисије. Желим да докажем да сам паметна и вредна свега онога што Војна академија тражи.

Уз све то, волела бих да додам да у свом послу желим да будем добра и пожртвована као моја учитељица Ивана Милошевић и моја мама Марина.

Желим да будем војни пилот и због серије „Војна академија", али и због мог тате јер је и он војни пилот. Волим небо и да се возим авионом, па често замишљам како и сама возим авион. Можда будем и обичан пилот у путничким авионима.

Мој узор

Мој узор је мој тата Мирко. Он има кратку коврџаву косу црне боје и плаве очи и висок је. Мој тата је добар, фин, поштен... Добар је у свом послу, био је војни пилот и јако добро је пилотирао. Чак је скакао из падобрана. Зна чему служи свако дугме на табли за управљање летења у авиону. Једном приликом ми је показао своју униформу.

Волела бих да у послу будем добра као он. Мој тата је био најмлађи у својој класи ¼.

Изабрала сам њега зато што живи са мном, зато што смо породица и зато што се бави занимањем које ће бити и моје.

Миљана Вулевић II₄

Мапе ума

Задатак за ученике је био и да цртају мапе ума у вези са појединим занимањима. Онда су заједно израдили мапу ума на којој је представљено двадесетак занимања кроз цртеже места на којима раде људи и алата које користе.

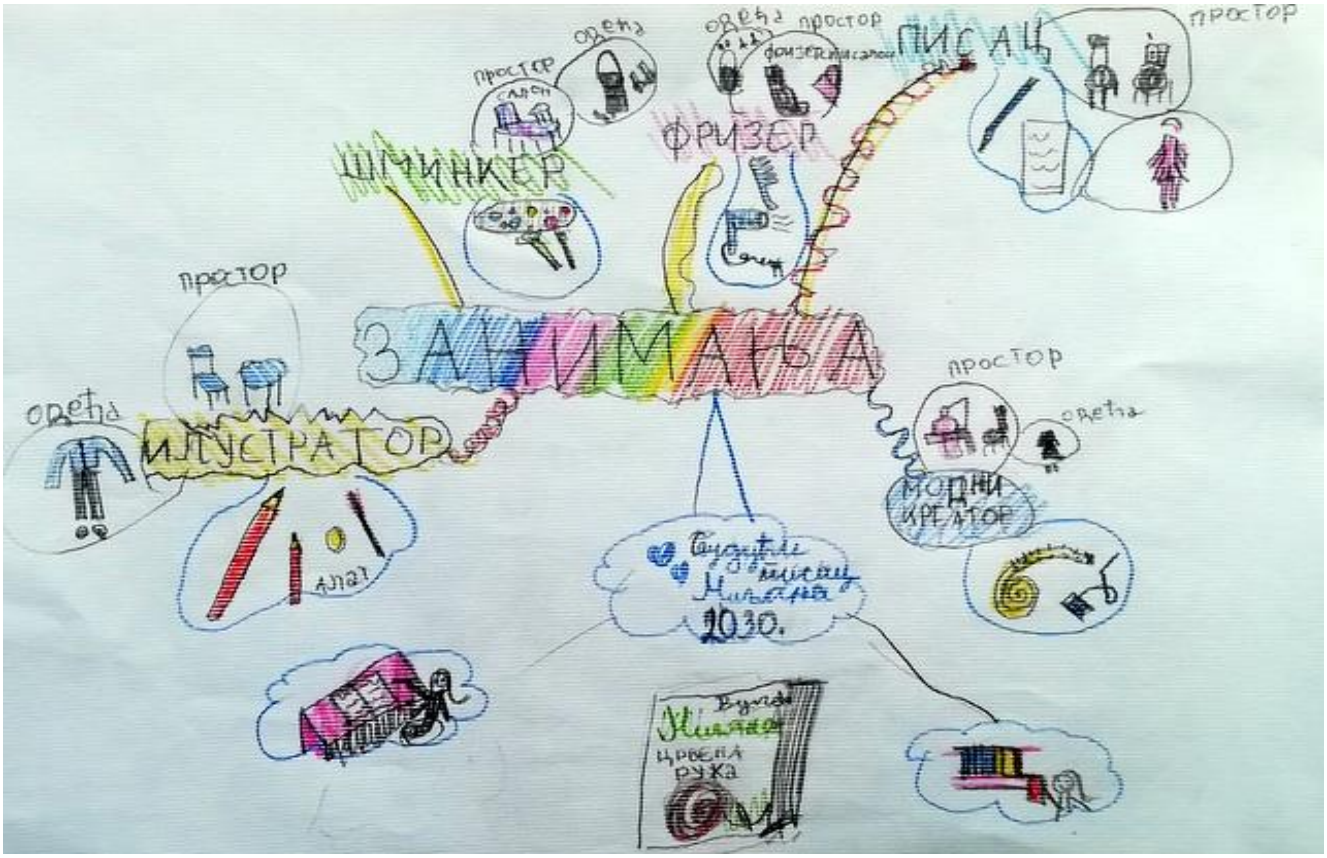

Заједнички часови, вршњачко учење и професионална оријентација

У оквиру пројекта „Кад порастем, бићу“ 10. и 17. јануара 2020. године одржана су два заједничка часа ученика II_4 и VII_1. Часови су одржани у два информатичка кабинета у сарадњи са наставницама Технике и технологије Наташом Томић и Бојаном Весковић. На часу технике и технологије ђаци се деле у две групе у два кабинета и ученици II4 присуствовали су тим часовима, подељени у две групе.

На првом часу ученици II_4 су уз помоћ старијих другова проналазили информације у вези са различитим занимањима које ће представити на мапи ума и јавном часу (новинар, фризер, шминкер, фудбалски тренер, музичар, пекар, посластичар, модни креатор), представили су дигитални одељењски часопис и заједно су решавали квиз питања у вези са занимањима и врстама реченица. На другом часу су представили пројекат „Кад порастем, бићу...“ и решавали су нове квизове из математике и српског језика. Ученици седмог разреда су говорили о свом пројекту „На крилима књиге“, реализованом 2018/2019. школске године, и показали су моделе сеоског домаћинстава које су израђивали као практични рад на часовима Технике и технологије. То је била прилика да се ђаци оба одељења подсете које су фазе једног пројекта.

Затим су ученици разговарали о пословима којима желе да се баве кад одрасту, важности сваког посла и начину на који треба да бирају будуће занимање. Закључак је да посао који раде треба да воле и да буду отворени за промену радног места и професије током живота, посебно у светлу приче о брзом развоју технологије и новим пословима о којима данас још ништа не знамо.

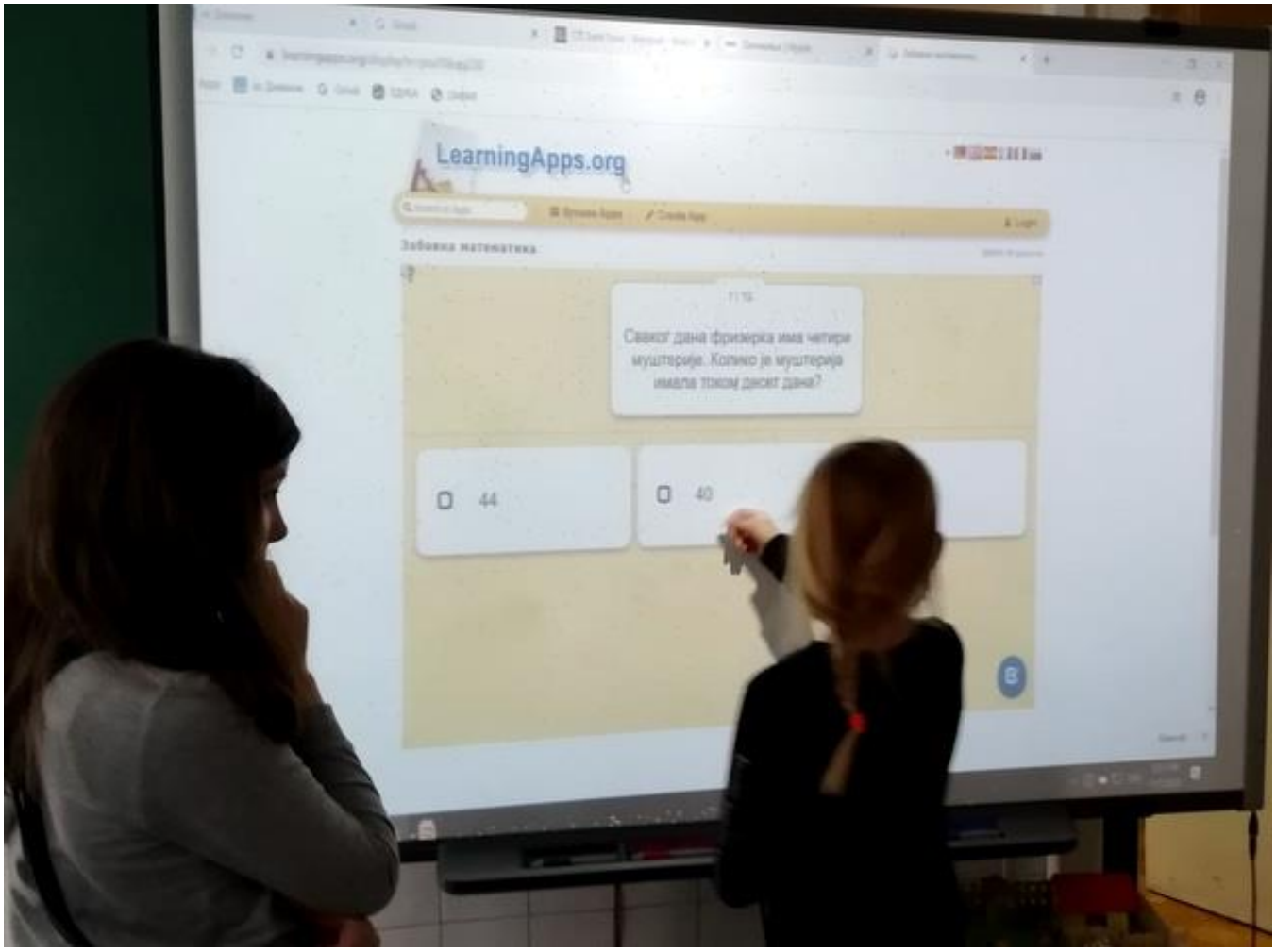

Јавни час

Ученици су осмислили сценарио за јавни час. Договорено је која ће занимања представљати на часу, подељене су улоге и онда су појединачно и у оквиру групе, ђаци смишљали свој део текста. Једна девојчица је предложила да представљање пројекта започне причом из будућности и тако је настала идеја за филм „Три даме". Филм је снимљен у школској библиотеци, дешава се 2039. године и у њему се три девојчице као одрасле жене присећају школских дана, другара и јавног часа.

Ток и продукти пројекта представљени су на јавном часу 23. јануара 2020. Час је одржан у свечаној сали, а у публици су били ученици I_1, I_5, II_1, II_2 и II_3, њихови наставници, директор и педагог школе. Током јавног часа ученици су укратко представили ток пројекта и веб страну на којој су постављени продукти пројекта.

Ђаци су говорили о појединим занимањима кроз кратке драмске игре. Део активности пројекта је била и израда квизова, те су ђаци гости били у прилици да решавају питања из једног квиза, управо у вези са различитим занимањима. На крају ученици и наставници, учесници и гости, вредновали су активности часа и целог пројекта. Општа је оцена да су и час и цео пројекат занимљиви, ђаци II_4 су добили похвале и аплаузе за показано знање, глумачко умеће, песму и игру.

Истог дана поподне ученици II_4 су представили пројекат својим родитељима, браћи и сестрама. Родитељи су похвалили активности пројекта и истакли да је овакав начин рада веома користан за децу.

У вредновању активности ученици II4 су рекли да им је рад на пројекту био веома занимљив, посебно то што је било много различитих активности. Поносни су што су написали и нацртали занимљиве радове и што су они постављени на веб страни пројекта. Пројекат им је помогао да више сарађују и раде тимски и усаврше вештине јавног наступа.

Оцена наставнице Иване Милошевић и библиотекарке Слађане Галушка је да су активности пројекта веома успешно реализоване, ученици су били мотивисани за рад и тема и задаци су им били врло интересантни. Показали су иницијативу и креативност у изради појединих задатака као што је мапа ума и у припреми сценарија јавног часа, тј. драмских сцена за представљање одређеног занимања, као и у избору костима и реквизита и сл. Ученици су уз помоћ родитеља припремили одличне костиме и разноврсне реквизите, укључујући и модел аутомобила који је провозан на сцени и сл.

Слађана Галушка

ШМЗ
ФРИЗ

Ученици стваралоци

У рубрици *Ученици стваралоци* представљамо радове ученика од првог до осмог разреда.

Прваци су писали стихове на тему „Саобраћај и школа".

Библиотекарка Ана Стојановић је одржала по један час у свим одељењима четвртог разреда: обрада приповетке „Позно јесење јутро" Исидоре Секулић. Ученици су имали задатак да напишу састав на тему „Јесен у мојој души". Ђаци су доносили радове у библиотеку и са Аном Стојановић радили појединачно на доради и побољшању текстова и тако показали да је остварен циљ активности - развијање вештине писаног изражавања. Најбоље радове објављујемо у школском листу.

Ту су и радови ученика шестог и осмог разреда на теме у вези са књижевним делима које су читали, као и неколико прича и илустрација из књиге „Причам ти причу" ученика III_2.

Песништво

Саобраћај и школа

Ујутру кад у школу пођем
Прво на тротоар дођем.

Тад са ивичњака крочим ја
На коловоз важна сва.

На пешачки прелаз згазим
Док брижно на кола пазим.

Раскрсницу тако заобиђем
И другарима безбедно приђем.

Ана Симовски I_4

Саобраћај и школа

Када кренем у школицу
Ја прелазим раскрсницу.

Пешачки је прелаз страва,
Од њега ме боли глава.

Ивичњак је добра ствар,
Јер одваја тротоар.

Због тога не идем возом
Већ путујем коловозом.

Милица Нећаков I_4

Јесен у мојој души

Кад лето стане и изгуби своју моћ, тада дође шарена јесен. Јесен замени сво зелено летње лишће и стигне са жутим и бордо листовима.

Нисам највећи љубитељ јесени. Не волим што са собом односи разнобојну природу и што се припрема за зиму, а блато и баре нам отежавају излазак у природу. У јесен сазревају и разни плодови: грожђе, нар, крушке, мандарине, кестење... У парку волим да осетим мирис лишћа и печеног кестења док шетам по стазици, попуњеној сувим лишћем које ми пуцкета под ногама. На дрвету сваки лист има другачији облик, а појави се и понеки кестен са бодљикавом кором коју отворим са својом баком и однесем кући као декорацију. Тада мама каже да сам унела јесен у нашу кућу.

Једва чекам следећу јесен да видим какве ће нам чаролије она донети.

Дора Мокрањац IV$_5$

Јесен у мојој души

Када је јесен, у мојој души падају кише и дувају јаки ветрови.

На тлу је разнобојно лишће које шушти под ногама. Небо је тамно и облачно. Кад се растужим, изненади ме стидљиво сунце које се крије иза облака. Дрвеће се полако гаси и грчевито чува понеки жуто-наранџасти лист. Живим у близини. Сваког дана посматрам природу: птице, небо и људе. Иако природа одбацује своју шаренолику, балску хаљину и чека да се обуче пахуљама, растужује ме долазак једног суровог годишњег доба. Сви као да одлазе. Можда на далеки пут, или у дубок сан. Све ређе чујем прелепи цвркут птица које ми слећу на прозор. Тражим погледом понеку животињу, понеки осмех, али су сви тмурни, а улице суморне.

Не волим кишу и хладноћу, чезнем за топлим сунцем и његовим зрацима. И чезнућу још, али ме теши топлина мог дома и што ћу поново видети разнобојне огртаче природе коју обасјава велико сунце.

Јана Јеремић IV$_5$

Аскина игра за живот

Уметност је предивна делатност која се препознаје у различитим лепотама, чарима, облицима и категоријама. Сликарство, вајарство, песме, игре и грађевине – све су форме различите и чаробне на свој начин.

У приповеци „Аска и вук" ликови нам кроз своје поступке указују на важност и лепоту уметности. Аска је играла за свој живот пред крволочним вуком који представља оличење зла. Каже се да уметност може да победи свако зло. Док је Аска играла, њене ноге су је боледе и хтела је да падне у несвест, али њено срце рекло је другачије. Почела је да прави брже и окретније покрете откривајући праву лепоту уметности док је вук задивљено гледао чари плеса и у себи понављао све тише и тише речи: „Одгледаћу још овај покрет па ћу је смазати!" Задивљеног вука очи нису варале и уметност није лагала кад је рекла да побеђује свако зло док је Аска живо плесала.

Уметност је чаробан и прелеп појам који дубоко у срцу може да нас пробуди, оживи и покаже ко смо у својој души. Све врсте уметности могу да разоткрију наша осећања, сузе радоснице, тугу, зачуђеност или срећу.

Вук Павковић VI$_1$

Неда Кроња VI$_3$

О „Аутобиографији" Бранислава Нушића

Бранислав Нушић, главни јунак сопствене аутобиографије, описао је свој живот од рођења до брака, после кога, по његовим речима, постоји само биографија. У много ситуација сам се пронашла иако су неки моји ставови другачији од Нушићевих.

Немамо исто мишљење о школи иако неке предмете доживљавамо на сличан начин, на пример математику и биологију. Нисам успела да разумем да ли му се допало учење страних језика, али сам се упознала са једном новом методом учења. Осим што су учили заједно са наставником, који ни сам није знао француски, служили су се „Олеандерфовом методом", која ми се веома допала. На одређено питање одговарали би потпуно неповезаним одговором. Данас, када нам је непријатно или када нешто не знамо, ми користимо „Олеандерфову методу" чак и када то не приметимо.

О љубави имамо сличан став. Нушић каже да је љубав као алкохолизам. С једне стране се слажем јер је љубав нешто што, иако нам прија, често може бити лоше за нас изазивајући навику, потребу или чак зависност. С друге стране, он каже како још док није завршио једну чашу, већ је прелазио на другу чашу, односно нову љубав, а ја мислим да ако се стварно заљубимо и неког заволимо, то није тако лако. У затвору је на потпуно нов начин видео свет и мислим да је то једно врло занимљиво искуство јер је, по мом мишљењу, тамо доспео неправедно. Он је пробао да се избори за свој став, што је нека врста борбе за права и тада је, поред храбрости, показао упорност и истрајност.

Овај аутобиографски роман ми се посебно свидео јер, поред тога што је занимљив, веома је и духовит. Мислим да је његова основна порука да у живот треба додати мало хумора, места за смех. Свет око нас треба да доживимо позитивније јер у свему има бар нечег лепог. Између осталог, свако види оно што жели да види.

Нефели Папамали VI$_1$

„Отаџбина је ово Србина" Ђура Јакшић

Шта заправо представља отаџбина? Да ли је то само земља у којој смо рођени или нешто више од тога? Отаџбина је део нас који ћемо заувек ностити у срцу и који нам нико не може одузети. Волети отаџбину значи волети и поштовати претке, историју, породицу. Можда је неко заборавио важност отаџбине, можда не схвата њен смисао и значај. Родољубива лирска песма „Отаџбина" Ђуре Јакшића указује на њену важност и на најбољи могући начин одговара на питање: Шта је љубав према отаџбини и прецима?

У песми „Отаџбина" наши преци и наша отаџбина представљени су као камен. Тај камен је чврст, неуништив и пркоси својом стабилношћу и истрајношћу. На његовом образу дубоке су бразде, црне боре које указују на тешка времена кроз која је прошао, али он и даље траје и служи као инспирација новим нараштајима и генерацијама. Тај камен даје нам наду у бољи живот, у боља времена гурајући нас напред. Зато га треба ценити и волети јер управо је он тај који нам отвара врата ка свету. У песми се каже „Костију кршних то је гомила". То су кости наших предака који су жртвовали свој живот да би нама обезбедили сигурност и моћ да се супротставимо непријатељима. Управо те кости су заслужне за све што данас имамо. Поручују нам да треба да наставимо да се боримо, да је отаџбина само једна и да морамо да је чувамо. Кроз целу песму протеже се једна мисао: да само уједињеним снагама можемо поразити непријатеља. У тој борби бићемо моћни, јединствени, јер, као што се каже у песми „отаџбина је ово Србина".

Отаџбина ће заувек заузимати посебан део нашег срца. Спомињући њу присетићемо се свих лепих тренутака. То сећање изазиваће у нама осећај мира и спокоја, среће и испуњености, а шта је то него љубав... Љубав која, све док смо живи, неће престати да постоји. Колико год далеко отишли, наша отаџбина ће бити у нашим мислима. Та веза је нераскидива и вечна.

Ника Московљевић VIII$_3$

Нађа Полторацки VIII$_1$

Вукова реформа српског језика, реформа, писма и правописа

Размишљам о бремену који је српски народ вековима носио када је реч о језику. Дугогодишње ропство отежавало је очување културе, обичаја и народног говора. Било је потребно да се подигне неко довољно јаког и бистрог ума, свестан потребе за реформом. Оваквим људима увек је опште добро на првом месту.

Вук Стефановић Караџић био је одлучан и спреман да изврши неопходне промене у народном језику и истакне се као таква фигура. Још од малих ногу био је нежног здравља те родитељи од оваквог детета нису много очекивали. Поред образовања, околности су му помогле да научи много новог и стекне изражен осећај за слободу и демократију развијајући националну свест.

Уз подршку Јернеја Копитара Вук полако креће у сакупљање народних песама и умотворина, а на првом месту грађе за први речник српског језика. Важан моменат формирања овог речника била је и реформа азбуке. Речнику се касније придружује и кратка Граматика српског језика. Књижевна дела почела су да се пишу на народном језику па је књижевност постала доступна обичном свету, а култура читавом народу. Тако је Вук постао амбасадор пастира и замљорадника, а лепоту њиховог изражавања, кроз народне песме, уздигао на ниво свести познатих књижевних дела. Колико год нам се чинило да је овај пут реформе био лак, на њему су искрсавале препреке и јављале се наизглед непремостиве бујице противљења и неприхватања. Упркос томе, Вук је био довољно посвећен, пожртвован и храбар да овај пут изабере и њиме иде.

Веома је тешко говорити, па чак и у потпуности разумети величину и значај Вуковог рада. Његов поглед сезао је далеко у будућност, а све добре последице његове реформе поставиле су наш језик и књижевност на високо место.

Маша Хавран VIII$_3$

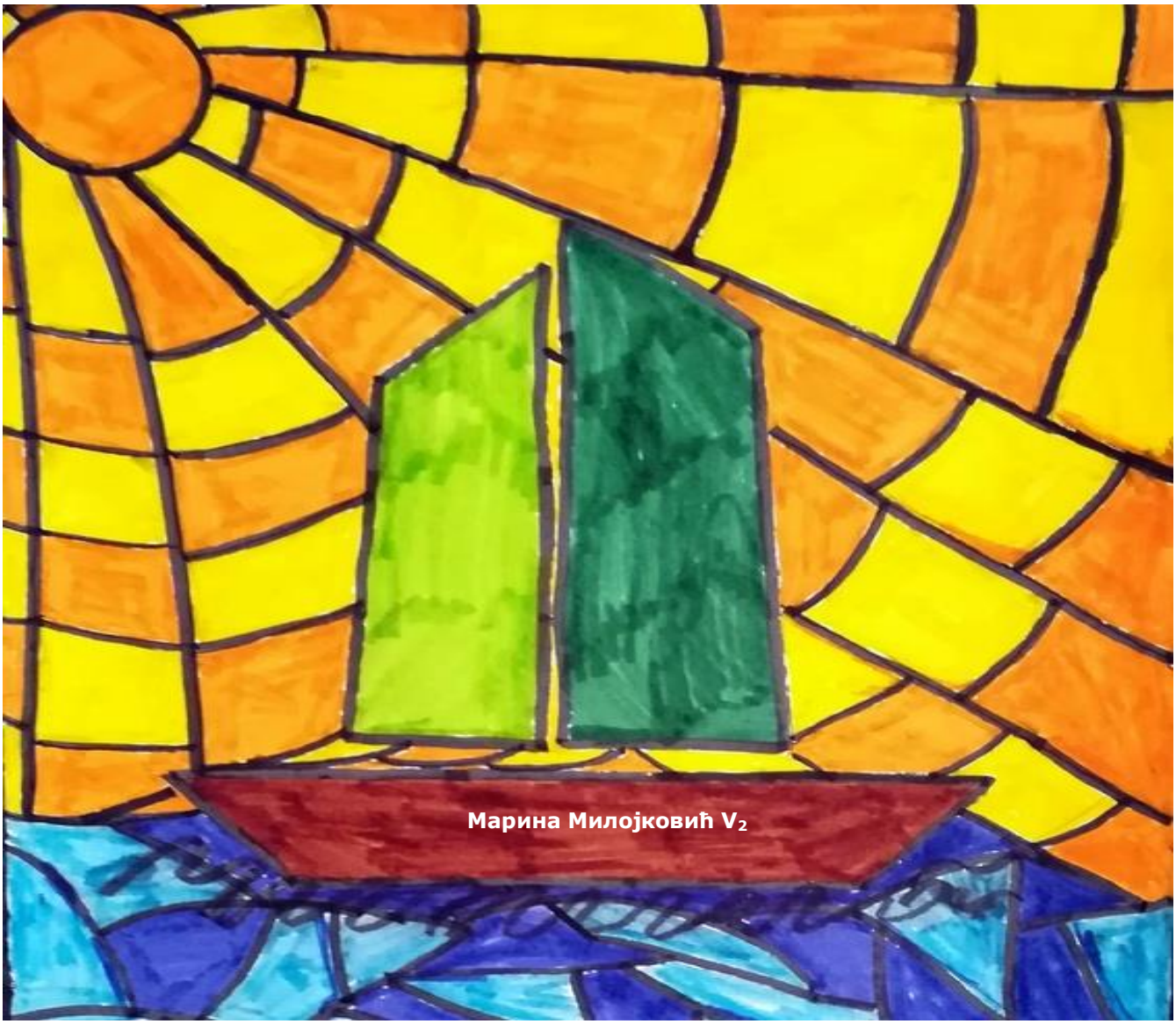

Причам ти причу

Ученици III_2 су писали приче на основу задатих речи, а онда су их илустровали. Учитељица Вера Храстински је од текстова и цртежа направила књигу „Причам ти причу". У школском листу представљамо неколико прича и илустрација.

Чаробна пећина

Био је суморан кишни дан. Облаци су се надвили над мрачном шумом као чипкана завеса, ветар је фијукао своје чаробне мелодије, а крошње дрвећа плесале неуморним кораком. Помало уплашена, а опет веома радознала, пошла сам у истраживање ове чудесне јесење идиле и корачала сам све дубље и дубље кроз мрачну шуму. Одједном се преда мном појавио улаз у пећину, узан и веома висок. Прошла ме је језа и било ме је страх, али сам храбро закорачила унутра.

Призор је био невероватан – мрак, разнобојни кристали и необично језеро, тамно и усамљено, које је нестајало негде иза зида са леве стране. Помислила сам да можда иза те кривине вреба опасност, али радозналост у мени је викала: „Иди даље, можда се у језеру крије прелепи светлећи свет кристала, можда баш ту пронађеш заборављени ковчег пун бисера." Наставила сам пут.

И тачно ту, иза кривине, приказао се огроман змај, који је спавао. Имао је светлећу крљушт, његов дугачак реп је обавијао стене, био је везан ланцима и спавао је. Пришла сам, погледала из близине и видела огромне очи које се отварају, главу која се лагано подиже, а онда опет враћа у воду језера и наставља да спава. Да, било је узбудљиво стајати испред чудовишта које чува чаробну обасјану пећину скривену далеко у шуми.

Тргла сам се и пробудила. Мој пас Рекс је лежао поред мене и подвијао се испод моје руке, као да тражи спас од ове немани из сна. Сањала сам Дизниленд, пећину у којој сам била, шуму којом сам корачала. Дизниленд је чаробан и, знам, опет ћу тамо отићи.

Ема Бјелиш III_2

Шумски страхови

Изгледало је да су небо и земља спојили тог јесењег дана. Киша је падала, а животиње су бежале. Био сам у шуми и хтео да се склоним. Утрчао сам у пећину. Било је мрачно, али сам осећао да је још неко унутра. Помислио сам да се ту крије неко чудовиште, потрчао сам и упао у језеро. На обали је стајало чудовиште. Онда сам схватио да је то само пас. Он ми је пришао и помогао да изађем из воде.

Сава Стојановић III_2

Тајанствена пећина

Била је јесен. Девојчица Ана се играла у свом дворишту. Била је сама у кући и одлучила је да се прошета иако су јој родитељи говорили да без њихове дозволе не иде далеко од куће. Отишла је до језера у близини куће. Док се шетала, помислила је како би могла да продужи до пећине о којој су сви говорили, а она никад није била у њој. Постојао је мит како у пећини лежи огромно благо. Ана је замишљала како би било лепо да га она пронађе и да се врати кући са благом. Направиће себи најлепше шналице и украсити их оним што пронађе, светлуцаће јој коса. У том размишљању стигла је до пећине, ушла и започела трагање.

У стварност је вратио необични звук, који је дуго одјекивао. Присетила се прича да се у пећини поред блага налази огромно страшно чудовиште. Можда га је пробудила?! Уплашила се и одмах заборавила на благо и светлуцаве шналице. Трчала је свом снагом ка излазу.

Вратила се кући и обећала себи да више неће бити тако неодговорна и неће одлазити у пећину. Седела је у дворишту, срећна што је ту. Није јој више било досадно, играла се сама и скупљала лишће.

Огњен Вујић III₂

Шумар Миле

Био је тмуран јесењи дан. Шумар Миле је устао рано, био је расположен за рад и једва чекао да стигне до густе шуме поред језера. Обукао је своје шумарско одело и понео секиру. На путу до шуме било је много лишћа и шумар је уживао у бојама јесени. Миле је вредно радио и нацепао много дрва. Уморио се и сео на пањ да се одмори. На небу су се гомилали густи облаци.

Миле је зачуо необичан звук у даљини и кренуо према њему. Почела је јака киша. Миле је прилазио месту одакле се чуо звук. Пред њим се појавило мало створење налик чудовишту, изгледало је да има рогове и канџе. Онда је дунуо ветар и киша је стала. Миле је угледао покислог пса који је шепао јер му је једна нога поломљена. Шумар га је узео у руке и однео кући. Бринио се о њему пуна два месеца све док се пас није потпуно опоравио. Дао му је име Роки и постали су најбољи пријатељи. Сада иду заједно у шуму, шумар на посао, а Роки га верно прати.

Реља Цвијић III₂

Уклета шума

Једног дана почетком јесени кренуо сам у шетњу. Ниоткуд су се појавили облаци и почела је киша. Скренуо сам са пута у шуму, хтео сам да се сакријем. Преда мном се појавило мало језеро и зачуо се неки чудни звук налик режању.

Уплашио сам се, помислио да је шума уклета и да у њој има чудовишта. И баш тада сам видео чудно створење како ми се приближава. Почео сам да бежим, али чудовиште ме је пратило. Окренуо сам се и схватио да то није чудовиште, него мој пас Пупи. Летос је побегао кад смо били у шуми. Био сам много срећан што сам га нашао.

Небо се разведрило, шума није била уклета, Пупи и ја смо весело кренули ка кући.

Сава Ковачевић III$_2$

Мрачна шума

Мрак је, лепо вече. Шума је чаробна. Чује се хукање сова. Иако се помало бојим, осећам се сигурно уз Бака. Он много воли вечерње шетње. Трчкара срећан и весео. Изгледа да је нешто нањушио. Вуче ме да заједно видимо шта је то.

Иза жбуна је велики улаз. Личи на пећину. Бак је узнемирен, повлачи поводац и утрчава унутра.

„Шта да радим? Не могу да се вратим кући без њега. Морам да га нађем."

Улазим, идем полако уз ивицу пећине и дозивам га: „Бак, врати се!"

Месечева светлост све слабије обасјава пећину. Идем све даље и дубље. Долазим до једне светле просторије.

„Аааааа, чудовиште!"

Велико је, чупаво и страшно. Бојим се. Крајичком ока видим уплашеног Бака. Узимам га за поводац и бежимо. Чудовиште иде за нама. Испред нас је језеро, немамо где даље. Бак лаје. Не смем да гледам. Прилази нам чудовиште. Одједном Бак престаје да лаје. Отварам очи и видим чудно биће испред себе, али ми више не изгледа тако страшно. Поглед му је мио и има нежно бело крзно. Хвата ме лагано за руку и показује куда да идемо. Стижемо до излаза. Маше нам, окреће се и одлази.

Док идемо ка кући, размишљам хоћу ли га икада више видети. Питам се шта ради у тој пећини, има ли пријатеља. Надам се да није сам и да има пријатеља као што ја имам Бака. Чак и да га више никад не видим, нећу га заборавити. Памтићу ово вече и нећу ником рећи да чудно биће постоји и живи у нашој шуми.

Елена Миленковић III$_2$

Мотив 2019

На ликовном конкурсу „Мотив 2019" у организације Центра за културу и образовање „Божидарац" на коме су учествовали ученици са општине Врачар од другог до осмог разреда, ученица VIII_2 Лена Стевановић освојила је треће место.

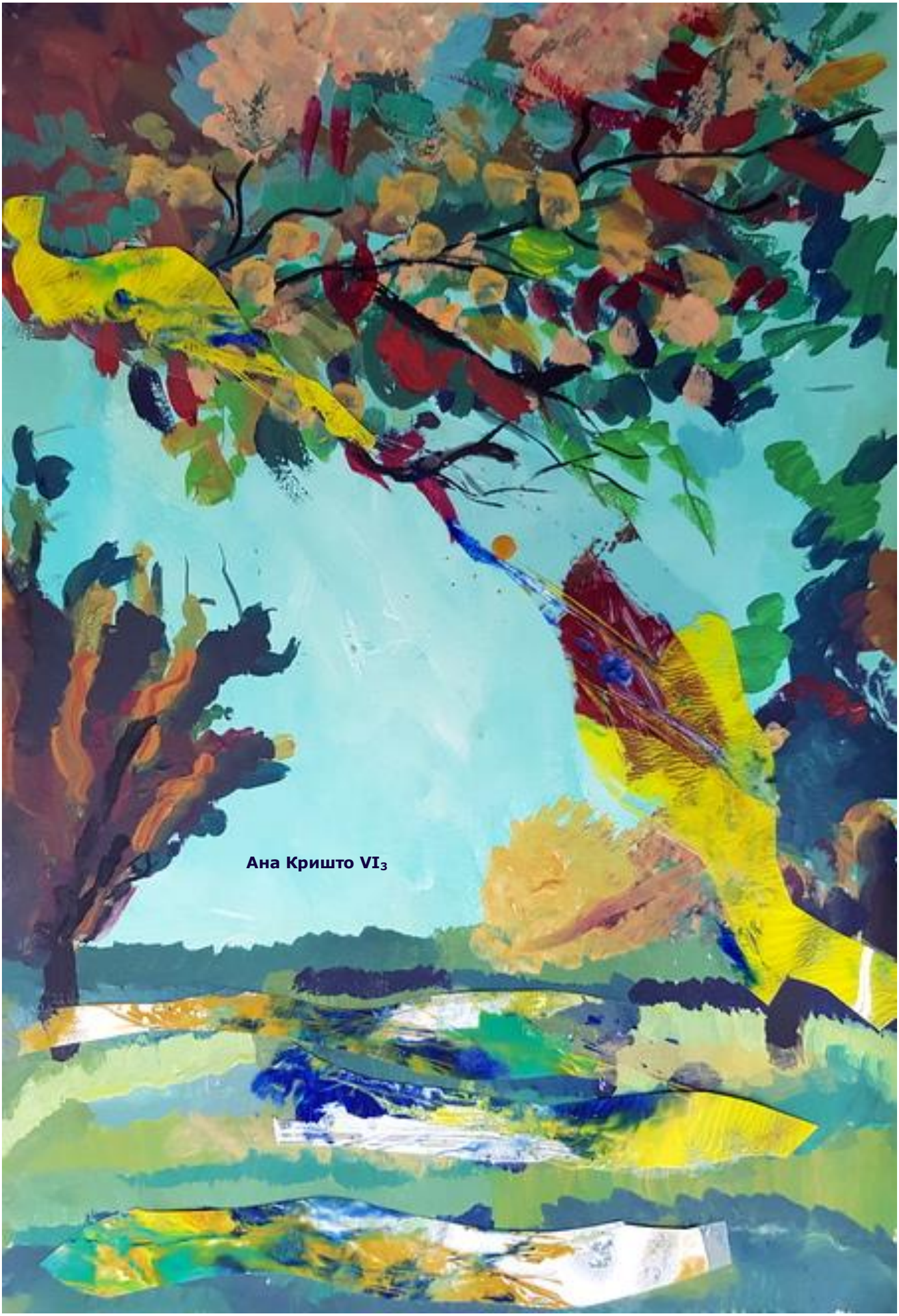
Ана Кришто VI3